నిరీక్షణ

"చెంపా! ఆ అబ్బాయి యెవరు?" అడిగింది స్టేషను మాష్టరు భార్య హిందీలో గిన్నెలు కడగటానికి వచ్చిన దాసీ మనిషిని.

"అమారా బేటా" తలవంచి నెమ్మదిగా చెప్పింది చెంపా.

ఆశ్చర్యంగా చంపావైపు, రాగిజుట్టు, తేనె కనులు ఎర్రని శరీరచ్ఛాయా, పొడవుగా ఉన్న పదేళ్ళ ఆ అబ్బాయి వైపు మార్చి మార్చి చూసింది స్టేషను మాష్టరు భార్య కమలమ్మ.

దీనికిలాటి కొడుకెలా పుట్టాడబ్బా అని గొణుక్కొని గిన్నెలు వాకిట్లో పడేసింది, కమలమ్మ.

కుళాయిదగ్గర బకెట్‌తో నీళ్ళు తెచ్చి చెంపాముందు పెట్టాడామె కొడుకు. అతన్ని కూర్చోమని చెప్పి గిన్నెలు తోమటం ప్రారంభించింది చెంపా.

వీపుచినిగిన బనియనూ, తొడలపైదాకా పైకి ఉన్న కాకినిక్కరూ, చిందరవందరగా చెరిగిన క్రాపూ, తల్లి దగ్గరలో కూర్చున్న అబ్బాయివైపు చూసి "నీ పేరు?" అడిగింది కమలమ్మ వాళ్ళకి తెలుగు రానందున హిందీలోనే.

'టిబ్బూ,' చెప్పాడా అబ్బాయి.

నీ మొగు డెక్కడున్నాడు? కుతూహలం ఆపుకోలేక చెంపా నడిగింది కమలమ్మ.

తెలియనట్టు తలవూపింది చెంపా.

రాయఘడా దాటినతర్వాత ఓ స్టేషనది. రైల్వే క్వార్టర్సు, ఒక ట్రావెలర్సు బంగళా, రెండు మూడు చిన్న ప్రయివేటు కిరాణాదుకాణాలవాళ్ళ ఇళ్ళుమాత్రమే ఉన్నా యక్కడ. అంతటా అడవి అల్లుకుపోయివుంటుంది. కొత్తగా కాపురానికి వచ్చింది ఆ ఊరు భర్తతో కమలమ్మ.

రాత్రి ట్రయినులో దిగి ఆ ఊర్లో అడుగుపెట్టిన కమలమ్మ చుట్టుతా ఉన్న అడవివైపు భయం భయంగా చూస్తూ 'ఈ ఊర్లో ఎలా వుంటున్నారబ్బా! భయంగా ఉండదూ? అసలీ క్వార్టర్సులో ఎవరన్నా కాపురా లుంటు న్నారా భార్యాపిల్లలతో!, అని అడిగింది భర్త రాజారావుని.

అత నామె మాటలకు గల గలా నవ్వేస్తూ "నయం. నేనొక్కణ్ణిమాత్రమే ఉన్నాననలేదు. సిటీ అమ్మాయివి కదా! జంగిలీ ఊళ్ళెప్పుడూ చూసివుండవేమో! మరేం భయపడకు చాలామంది కాపురముంటున్నారు" అన్నాడతను.

"మీరు నైట్ డ్యూటీ చేస్తుంటారు. నేనొక్కతినే ఇంట్లో ఉండలేను బాబూ. మీకూడా స్టేషను కొచ్చేస్తూంటాను."

మళ్ళీ నవ్వాడతను. సాయం కాతానీని ఏర్పాటు చేస్తాలే అంటూ.

వారి వెనుక లైటు పట్టుకు నడుస్తూన్న జమేదారుకి తెలుగు రాదు కనుక వారి మాటలు అర్థం కాలేదు.

ఉదయం కిటికీ తెరచి బయటకు చూసింది కమలమ్మ. అంతా అడవి; మళ్ళీ వెంటనే తలుపులు మూసేసింది.

ఏం భయమేస్తూందా తలుపులు మూసేశావ్ ? చిలిపిగా నవ్వాడు రాజారావు.

అవునన్నట్లు తల వూపి నేను మా వాళ్ళింటికి వెళ్ళిపోతాను అంది కమలమ్మ.

ఉద్యోగం రిజైన్ చేసి నీ వెంట వచ్చేస్తాను అన్నాడు రాజారావు.

ఇద్దరూ నవ్వుకున్నారు.

తాము తెచ్చుకున్న కేరేజి గిన్నెలు మరికొన్ని వంటకని తెచ్చిన గిన్నెలూ రాజారావు వంట చేసుకునే గిన్నెలు అన్నీ బాత్‌రూమ్‌లో పడేసి, "కాతానీ అన్నారు ఏదీ కబురు చెయ్యండి" అంది కమలమ్మ భర్తతో.

ఈ గిన్నెలన్నీ చూస్తే అది పారిపోతుంది. నేను ఈ

అమ్మగారి దగ్గర పని చెయ్యను బాబోయ్ అని. సగం కడిగేసుకో కబురు చేస్తాను దానికి అన్నాడు రాజారావు.

నిజమే అనుకున్న కమలమ్మ అలానే చేసింది.

తొమ్మిది గంటల ప్రాంతాన పాతికా ముప్ఫయి మధ్య వయస్సు యువతి ఒడ్డి కట్టు చీర, రవికతో నమస్కార్ మా అని చేతులు వినయంగా జోడిస్తే; తుమ్....అని ఆగిపోయింది కమలమ్మ.

తమ ఇంటిదాసీని. అని హిందీలో చెప్పిందామె. వాళ్ళు హిందీ ఒరియా కలిపి మాట్లాడుతుంటారు. తమ పుట్టిల్లు టాటానగర్ కావటంవలన కమలమ్మకు భాష రాదనే ఇబ్బంది లేదు.

గబగబా గిన్నెలు కడుగుతూంది చెంపా. దొరలాటి కుర్రాడు నీకెలా పుట్టాడు అని చెంపాని అడిగి తెలుసుకో వాలని చాలా ఉబలాటంగా ఉంది కమలమ్మకి. కాని ఆమెతో తన పరిచయం ఇవ్వాళే. ఎంత దాసీదయినా ఏమనుకుంటుందో, అని అప్పటిదాకా ప్రశ్న వెయ్యకుండా ఊరుకుంది.

వారం రోజులు గడిచాయి. చెంపా చాలా నెమ్మదయిన మనిషి. అంతేకాదు ఒకనాడు ఈ పని నువ్వు చెయ్యాలి అని చెపితే మర్నాటి నుంచీ మరి చెప్పనక్కర లేదు, చకచకా పనులు చేసుకుని వెళ్ళిపోతుంది. తనకై తానేమీ మాట్లాడదు. రాజారావు డ్యూటీకి వెళ్ళేముందు

వస్తుంది. కమలమ్మ గదిలో ఆమె మంచం దగ్గరలో ఒక నులక మంచం వాల్చుకుని పడుకుంటుంది. ఈ వారం రోజులలో నీ కొడుకు దొరికాడా? లేక పుట్టాడా? అని అడగాలని చాలాసార్లు ప్రయత్నించింది కమలమ్మ. కాని ముభావంగా వుండిపోయే చెంపాతో ఆ సంభాషణ ఎలా ప్రారంభించాలో, ఎలా అడగాలో తెలియక, తీరా అడిగేస్తే తననేం అపార్థం చేసుకుంటుందో అని జంకుతోను, వ్యక్తిగత విషయాలు ప్రశ్నించే వ్యక్తని తన పని మానుకుంటుందేమో అనే భయంతోనూ అడగలేకపోయింది.

నల్లగా మొద్దులా వుండే చెంపాకి, ఆ ఎఱ్ఱటి కుఱ్ఱాడెలా పుట్టాడండీ! భర్తని అడిగింది ఓ రోజు మధ్యాహ్నం.

వచ్చిందీ అనుమానం! నాకూ తెలియదు. చెంపా గురించి ఏవేవో కథలు చెప్పుకుంటారు. ఈ ప్రశ్న దాన్నే వెయ్యకపోయావా? అన్నాడతను.

ఏమనుకుంటుందో....ఏమిటా కథలు? కుతూహలంగా అడిగిందామె.

ఆ కొడుకెవరో దొరకి పుట్టాడంటారు. దీనికి పెళ్ళీ పెటాకులు లేవట. మనిల్లూ మరో రెండిళ్ళల్లో పనిచేసి పాతికా ముప్పయి రూపాయలు సంపాయిసూంది. అంత వరకూ నాకు తెలుసు అన్నాడతను.

ఆ నాటినుంచీ మరీ కుతూహలం ఎక్కువయింది కమలమ్మకి.

నీ కొడుకుని తీసుకురా లేం? వాడెక్కడ పడుకుంటాడు? అడిగింది ఓ రోజు రాత్రి తన మంచం పక్కన మంచం వాల్చుకుని పడుకుంటూన్న చెంపాని.

మా నాన్న దగ్గర, చెప్పింది చెంపా.

నేను ఒకమాట అడుగుతాను ఏమీ అనుకోవుకదూ ?

అడగండమ్మా, అనుకోవటానికేముంది ? నవ్వాబో యింది చెంపా.

నువ్వు మామూలు మనదేశపు మనిషిలా ఉంటావు కానీ....

నా కొడుకు దొరబిడ్డలా ఉంటాడు. అదేకదమ్మా మీ అనుమానం. చాలామందికి తెలుసనుకుంటాను. వాడు నాకెలా పుట్టాడో చోటా బాబుకి తెల్సేఉంటుంది. మీకు చెప్పలేదా ? అదోలా నవ్వుతూ అడిగింది చెంపా.

చోటాబాబుకి తెలియదట. నీకు అభ్యంతరంలేకపోతే చెప్పు. మోసపోయావా ?

అవునమ్మా....అంతే చెప్పింది చెంపా. అంతకన్నా ఎలా మోసగించబడిందీ చెప్పలేదు చెంపా....ఎవరికీ చెప్పదు.

వత్తిగిలి కనులు మూసుకున్న చెంపా కనుకొలకుల్లో నీటిబొట్లు నిలిచాయి.

ఆమె మనసు గతంవైపు నడిచింది.

*　*　*

ఆ రోజు ట్రావెలర్స్ బంగళా ముందు జీపు ఆగింది. వాచ్ మెన్ బుద్ధూ హడావుడిగా జీప్ దగ్గరకొచ్చాడు. జీపు లోంచి పొడవాటి దొర దిగాడు. అతని వెనక తెచ్చుకున్న సామాన్లు బంగ్లాలో చేరవేశాడు బుధ్ధూ.

తర్వాత టీ తయారుచేసి తెచ్చాడు. టీలో బ్రెడ్ నంజుకు తింటూ, వంట నువ్వు చేస్తావా అడిగాడు దొర.

పాతిక సంవత్సరాల వయస్సులో చురుగ్గా ఉండే దొర వైపు ఓసారి చూసి నవ్వి చేస్తాను సర్ అన్నాడు బుధ్ధూ. బుద్ధూ మాట్లాడే ఒరియా, హిందీ కలసిన భాషే దొర చక్కగా మాట్లాడుతూంటే ఆశ్చర్యంగా ఉంది బుద్ధూకి.

దొర గన్ పట్టుకొని అడవిలోకి వెళ్తూ, కొంచెం డబ్బులు బుద్ధూ కిచ్చాడు.

దొర పేరు ఏమిటో తెలియదుకాని, అతన్ని అందరూ లంచా సాబ్ అనటం ప్రారంభించారు. అతను ఉదయం టీ, రొట్టె తీసుకున్నాక వేటకు వెళ్తాడు. మళ్ళీ సాయంత్రం షికారుగా తుపాకి చేత్తో పట్టుకొని అడవిలో తిరుగుతాడు.

బుధ్ధూ కూతురు చెంపా సాయంతో వంటచేస్తాడు. చెంపాకి పద్దెనిమిదేళ్ళ వయస్సుంది. ఆమెను పెళ్ళి చేసుకుంటామని ఎందరో వాళ్ళ జాతి యువకులు అడిగారు. కాని ఆమెకు తగినవారు వీళ్ళు కాదని నిరాకరిస్తూ వస్తున్నాడు బుద్ధూ. వాళ్ళ జాతిలో ఎత్తుకుపోయి పెళ్ళి చేసుకోవటంవంటి రాక్షసవివాహం కూడా ఆచారంలో ఉంది.

ఆ అవకాశం కోసం ఎదురు చూసేవారూ ఉన్నారు. అయితే చెంపా బంగ్లా ఆవరణలోఉన్న వారింటి గడపదాటి ఎక్కడికీ వెళ్ళదు.

దొరవచ్చి వారం దాటింది. ఎన్నాళ్ళుంటాడో ఎప్పుడు వెళ్తాడో తెలియదు. ఒక్కోరోజు రాత్రి బాగాతాగి పియానో వాయిస్తూ పాట పాడతాడు. ఆ పాటా, ఆ వాయిద్యం, చెంపా చెవుల కెంతో ఇంపుగా వినిపిస్తాయ్. అతను వాకిట్లో కూర్చుని పాడుతూంటే ఆమె గుబురుగా ఉన్న మందారచెట్టు చాటున నిల్చుని, అతనివైపే తన్మయంగా చూస్తూ పాట వింటుంది.

ఎంత బాగుంటాడు లంచాసాబ్. ఎంత చక్కని పాట పాడుతాడు! అని ఏ వందసార్లనుకుందో చెంపా.

మత్తుగా ఊగిపోతూ పియానో వాయిస్తూ తేలిపోయే గొంతుతో ఏదో పాడుతున్నాడు దొర. మందారచెట్టు కొమ్మలు కదిలాయ్.

గమనించిన దొర గన్‌లో తూటాలు బిగించాడు.

దొర తుపాకి తనవైపు గురిపెట్టడం చూసింది చెంపా. సాబ్ నేను అంటూ కెవ్వున అరచి అతని ఎదర కొచ్చి నిల్చుంది.

నువ్వెవరు? ఎందుకు వచ్చావ్? అని అడిగిన దొర కనుబొమలు ముడిపడ్డాయ్.

ఆ చెట్టు చాటున నిల్చుని మీ పాట రోజూవింటాను. మీరెంతో బాగా పాడతారు. ఇంకెంతో బాగుంటారు.

తడబాటుగా అలా ఒక్కసారిగా అతని ఎదర నిల్చోవటం వల్ల బిడియంగా అంది చెంపా.

అలాగా అన్నట్లు తలపంకించి చిన్నగా నవ్వి రా. రా కూర్చో అని తన పక్కచోటు చూపించాడు దొర.

అతని పక్కన కూర్చుంది చెంపా.

అతను మళ్ళీ పాట మొదలుపెట్టాడు.

బుద్ధూ గాఢ నిద్రలో ఉన్నాడు.

అతని సాన్నిధ్యంలో కూర్చుని అతని పాట వింటూ అతని రూపం పరికిస్తూ మత్తుగా అరమోడ్పు కన్నులతో ఈ ప్రపంచాన్ని విస్మరించింది చెంపా పరవశంతో.

ఇలా నాలుగు రాత్రులు గడిచాయి. బుద్ధూ నిద్ర పోగానే వచ్చి దొరపక్కన కూర్చుంటుంది చెంపా.

ఓరోజు తన దగ్గర్లో కూర్చున్న చెంపా దగ్గరగా జరిగి పాట బాగుందా? అడిగాడు లంచాసాబ్.

అతని శరీరం తన శరీరాన్ని తాకుతూంటే, సన్నగా వళ్లు పులకిస్తుంటే మత్తుగా తల ఊపింది చెంపా.

మరొక ఐదునిమిషాలు గడిచాక దొర చెయ్యి చెంపా నడుముని చుట్టి బిగుసుకుంది.

ఆ చెయ్యి విడిపించుకోవాలని ప్రయత్నించి లాభంలేక పెళ్ళిచేసుకుంటారా? అని అడిగింది లోతుకుపోయిన స్వరంతో. చెంపా.

పాదీ-అంటూ పెళ్ళున నవ్వాడు లంచాసాబ్.

ఆ నవ్వులోని అర్థం, లోతులూ తెలియవు చెంపాకి. అతని చేతులు తనను చుట్టుకుని దగ్గరకు లాక్కుంటూంటె అతను తనను పెళ్ళి చేసుకోవటం ఇష్టమయే, ఇలా చేస్తున్నా డనుకొని అతని కౌగిలిలో ఒదిగిపోయింది.

అతను ఆశగా ఆకలిగా ఆమెను ప్రతిరోజూ అనుభ విస్తున్నాడు. లంచాసాబ్ చదువుకున్నవాడు, ఆఫీసరు తన భర్త అని మురిసిపోయి తన అదృష్టానికి తానే గర్వి స్తూంది.

నెలరోజులు గడిచాయి. పెట్టే బెడ్డింగూ సర్దుకొని జీప్‌లో కూర్చున్న లంచాసాబ్ వైపు దీనంగా చూసింది చెంపా. అతనామె ఉనికిని గమనించనే లేదు. జీపు వెళ్ళి పోయింది. మళ్ళీ ఎప్పుడు వస్తావ్? అని అడగాలనుకున్న ఆమె పెదవులు విడనేలేదు. ఆమె అడుగులు ముందుకు పడలేదు. స్థాణువులా చేష్టలుదక్కి, జీపు వెళ్ళినవైపు చూస్తు ప్రతిమలా నిల్చుంది కొంతసేపు. తర్వాత దోసిట్లో ముఖం దాచుకొని వెక్కి వెక్కి ఏడ్చింది. అతను తనతో మాట మాత్రమన్నా చెప్పకుండా వెళ్ళిపోయాడని ఏడ్చింది కానీ తనను మోసగించి వెళ్ళిపోయాడని అనుకోలేక పోయింది.

బంగ్లాకి ఏ ఆఫీసరు వచ్చాడన్నా ఆతృతగా లంచాసాబ్ వచ్చాడేమో అని చూసేది నిరాశగా

వెనుదిరిగి వెళ్ళిపోతుంది. రెండు నెలలు గడిచాయి. తండ్రి దగ్గర రహస్యం దాచలేకపోయింది చెంపా.

లంచాసాబ్ ఎప్పుడు వస్తాడు? అని అడిగింది ఒకరోజు తండ్రిని.

మళ్ళీ వస్తాడని చెప్పలేమమ్మా, ఉద్యోగస్థులు కదా. దేశమంతా తిరుగుతారు అన్నాడతను.

లేదు. తప్పక మళ్ళీ వస్తాడు, అంది ఆమె.

నవ్వి ఊరుకున్నాడతను.

అతను నన్ను పెళ్ళి చేసుకుంటాడు. రెండు క్షణాల తర్వాత నెమ్మదిగా అంది.

బుద్ధూ వెఱ్ఱిదానివైపు, ఉత్త అమాయకురాలివైపూ చూసినట్లు చూసి నవ్వి ఆ లండన్‌దొర ఈ అడవిపిల్లను పెళ్లి చేసుకుంటాడా, హాస్యమాడాడు కాబోలు నిన్ను అన్నాడు.

హాస్యంకాదు, నిజం. మే మిద్దరం భార్యాభర్తల్లానే తిరిగాం—అంది చెంపా సిగ్గుపడుతూనే. భయంభయంగా తండ్రి వైపు చూసింది.

అంటె....అంటె ఏమిటమ్మా కంగారుపడిపోతున్నాడతను.

లంచాసాబ్ చాలా మంచివాడు. అంత పెద్ద ఆఫీసరు చదివినవాడూ అబద్ధం ఆడడు. అన్యాయం చెయ్యడు. నన్ను పెళ్లి చేసుకుంటానని చెప్పాడు. మళ్ళీ వస్తాడు, నాన్నా అని ఏడ్చేసింది చెంపా.

ఏడవకు అలానే వస్తాడులే. అని కూతురు అమాయ కత్వానికి జాలిగా దగ్గరకు తీసుకు ఓదార్చాడు. కాని తర్వాత చెంపా గర్భవతి అని నలుగురూ గుసగుసలాడు తూంటే కూతుర్ని చంపాలన్నంత కోపం వచ్చిందతనికి, చెయ్యెత్తి తనపైకి వచ్చే తండ్రి కాళ్ళకు చుట్టుకుంది ఆమె లంచాసాబ్ ఇంక రాడు నన్ను చంపేయ్, అంటూ. జాలితో ద్రవించిపోయిందతని పితృహృదయం. మౌనంగా ఆమెను లేవనెత్తి దగ్గరకు తీసుకొని ఓదార్చాడు.

కులపెద్దలు పంచాయితీలో బుద్ధూని, చెంపాని కులం నుంచి బహిష్కరించారు.

చెంపా. అచ్చం లంచాసాబ్ పోలికలు పుణికిపుచ్చు కున్న కొడుకుని కన్నది.

ఇప్పుడు బుద్ధూకి చెంపాకు కులంవాళ్ళతో సంబంధ, బాంధవ్యాలు లేవు. బుద్ధూ బంగ్లా వాచ్ మెన్‌గా పనిచేస్తు న్నాడు. చెంపా రెండు మూడు ఇళ్ళలో పనిచేస్తూంది. టిబ్బూ అంటె ప్రాణం బుద్ధూకి.

ఆనాటినుంచి ఈనాటివరకూ బంగ్లా కేదన్నా జీపు వచ్చిందంటే, ఎవరన్నా వచ్చారంటే, లంచాసాబ్ వచ్చి వుంటాడు అని ఆత్రుతగా, స్పందించే హృదయంతో తడబడే అడుగులతో బంగ్లాకు వెళ్ళి, వచ్చినవారిని చూసి నిరాశగా నిస్పృహగా వెనుదిరిగి కనుల నీరు నింపుకుంటుంది చెంపా. తీరిక చిక్కినప్పుడల్లా లంచాసాబ్ మాటలూ, అతని రూపం, అతని ప్రవర్తనా గతం నెమరువేసుకుంటూ ఆ స్మృతులతో

కథా నిలయం
926

పరవశించిపోతుంది. లంచాసాబ్ ఏ నాటికైనా వస్తాడు అనుకుని తృప్తిపడుతుంది.

ఎలా మోసపోయావ్ ? అని రెండు మూడుసార్లు అడిగింది కమలమ్మ.

టిబ్బూ తండ్రి రానివ్వండి చెబుతాను. నేను మోస పోయానో లేదో నాకు తెలియదు. టిబ్బు తండ్రి చాలా మంచివాడు. తిరిగి నాకోసం వస్తాడు ఎప్పటికైనా అంది చెంపా.

ఆమె విశ్వాసానికి, నమ్మకానికి జాలిగా సానుభూతిగా చూసింది చెంపావైపు కమలమ్మ.

మర్నాడు భర్తతో దానికా దొరపైన ఎంత నమ్మకమో పాపం పిచ్చిది ఇంకా తనకోసం వస్తాడంటుంది అంది కమలమ్మ.

తను ఫారెస్టు ఆఫీసరుగా వచ్చాడట. అప్పుడు దీన్ని నమ్మించి అవసరం తిర్చుకునిపోయాడు. మళ్ళీ వస్తానని చెప్పి ఉంటాడు. ఇది వాడికోసం ప్రతిక్షణం ఎదురుచూస్తూ బ్రతుకు తూందట. లంచాసాబ్ వచ్చాడు అని కుఱ్ఱకారు దాన్ని ఉడికిస్తుంటారట. కాని చాలా మంచి మనిషి కదూ ? అన్నాడు రాజారావు.

మంచిదేకాని ఎప్పటికైనా లంచాసాబ్ దీనికోసం వస్తాడంటారా ?

గలగలా నవ్వి వాడు దీన్ని ఎప్పుడో మరచిపోయి ఉంటాడు. అన్నాడతను.

రెండు సంవత్సరాలు గడిచాయి.

ఓ రోజు ఉదయాన్నె బంగ్లాముందు జీపు ఆగింది. జీపులోంచి పొడవాటి దొరా, దొరసాని, ఇద్దరు పిల్లలూ దిగారు.

ఇప్ప చెట్టు చాటునుంచి ఒళ్ళంతా కనులు చేసుకు చూస్తూంది చెంపా.

బుద్దూ, టిబ్బూ జీపుదగ్గర కెళ్ళి నమస్కరించి సామాన్లు బంగ్లాలో చేరేశారు.

దృష్టి మందగించిన బుద్దూ దొరవైపు గుచ్చిగుచ్చి చూడటం మొదలుపెట్టాడు.

దొర హడావుడిగా పి. డబ్ల్యు. డి. బంగ్లావైపు జీపులో మళ్ళీ వెళ్ళిపోయాడు.

దొరసానమ్మ పిల్లలూ బంగ్లాలో స్నానాలుచేసి టీ త్రాగి రొట్టెలు తిన్నారు. చెంపా చక చకా వాళ్ళకన్నీ అమర్చింది.

వచ్చినతను లంచాసాబ్ అవునా కాదా? అనే సందేహంతో, మనస్సు మనస్సులో లేదు చెంపాకి. ఏ పనీ చేత పట్టడం లేదు.

మళ్ళీ పదిగంటలవేళ మరికొంతమందితో వచ్చాడు బంగ్లాకి దొర. భోజనాలయ్యాయి. పన్నెండు ప్రాంతాన్నగాని అతన్ని దగ్గరగా చూడటానికి అవకాశం కుదరలేదు చెంపాకి.

సాయంత్రం మళ్ళీ సామాన్లు జీపులో చేరవేశాడు బుద్దూ. దొరసానీ, పిల్లలు వెళ్తూ టిబ్బూ చేతిలో పది రూపాయల కాయితం వుంచారు.

జీపు రోడ్డుమీదుగా దూసుకుపోతూంటే దీనంగా అటే చూస్తూన్న చెంపా కనుల్లో నీటి తెరలు వాలి మసకలు కమ్మాయి చూపులు.

లంచాసాబ్ అని చాలామంది గుసగుసలాడారు.

'నాతో మాట్లాడటానికి అతనికి వీలవలేదు. మళ్ళీ వస్తాడు' అనుకుంది.

మళ్ళీ నిరీక్షిస్తోంది లంచాసాబ్ రాక కోసం.